

slutte mig til de Udtalelser, som det ærede Medlem, der nu satte sig, fremkom med, men da jeg nu har faaet Ordet, vil jeg dog gøre et Par Bemærkninger. Jeg er fuldstændig enig med Udvalget i de Anskuelser, det gør gældende i Betænkningen, at Realskolernes Børneafdelinger let kunne volde den egentlige Folkeskole Fortræd paa flere forskellige Maader, idet de kunne give den Præg af at være en Fattigskole, medens Realskolen bliver, som der staar her; noget af en „fin“ Skole. Jeg mener derfor ogsaa, at alle Folkeskolens Venner og selve Lovgivningsmagten bør arbejde hen til at overflødiggøre Børneafdelingerne i Realskolerne, og jeg kan saaledes fuldt ud slutte mig til Ændringsforslag Nr. 2 til § 2 om, at der bør være mindst 30 Elever i de saakaldte Realklasser. Dette er efter min Mening i god Overensstemmelse med de nævnte Anskuelser, idet man derved kommer til at lægge særlig Vægt paa Realundervisningen, men jeg havde rigtignok tænkt mig, at man samtidig enten havde ladet Bestemmelsen om de 60 Elever udgaa eller i det mindste nedsat Tallet meget betydeligt. Ved at opstille Elevantallet som en Betingelse for, at vedkommende Realskole kommer med, sætter man en hel Del af de mindre Realskoler uden for Loven, nemlig dem, som ingen eller saa godt som ingen Børneafdeling have. En Bestemmelse om, at der skal være 60 Elever, vil altsaa være en meget stærk Spore, som næsten tvinger de Realskoler, som ingen Børneafdeling have, til netop at faa en saadan for at kunne fyldestgøre denne Betingelse. Der gives i alt Fald flere Skoler af den Slags, som her er nævnt, og blandt dem er der ogsaa i min Valgkreds en, der saa godt som slet ingen Børneafdeling har. Det er Hinnerup Realskole. Den har 52 Elever i 4 Realklasser, men i hele Skolen er der kun 58³ Elever, og den kan altsaa ikke opfylde Betingelsen, at der skal være 60 Elever. Saaledes er det flere Steder; man ser stadigvæk, at netop de Skoler, som kun ere egentlige Realskoler, ikke kunne opfylde den omtalte Betingelse. Nu ser jeg godt, at det i den sidste Paragraf er overladt til Ministeren at kunne give Understøttelse, selv om vedkommende Skole kun opfylder den ene af Betingelserne i § 4, ved at have afholdt Eksamen. Jeg synes imidlertid ikke, at det er rigtigt at vedtage Betingelser, om hvilke man paa Forhaand ved, at mange af Skolerne ikke kunne opfylde dem; og saa overlade Afgørelsen til Ministerens Skøn. Jeg synes, at det var bedre

saa vidt muligt at indrette Loven saaledes, at Skolerne virkelig kunne opfylde de Betingelser, som man opstiller. Jeg vilde derfor foretrække at faa en Regel indsat i Loven i Stedet for at overlade det til Ministerens Skøn at afgøre denne Sag. Jeg nærer ingen som helst Tvivl om, at den nuværende højtærede Kultusminister vil se meget velvillig paa Sagen, og at han nok vil give Understøttelse til de Skoler, hvem den tilkommer, men man ved jo ikke, hvor længe man beholder den nuværende højtærede Minister, og vi vide endnu mindre, hvem der kommer efter, og hvordan denne vil se paa disse Sager. Derfor vilde jeg foretrække at faa Bestemmelsen saaledes, at saadanne Skoler, der virkelig have 30 Elever uden Hensyn til, om de have Børneskole eller ej, ogsaa kunne faa Understøttelse, og jeg vil ligesom den ærede sidste Taler henstille til det ærede Udvalg, om det ikke kunde tage Spørgsmaalet under nærmere Overvejelse inden 3die Behandling, saa der kunde ske en Forandring deri.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (J. C. Christensen): Om Indholdet af den foreliggende Betænkning skal jeg ikke udtale mig, og navnlig skal jeg ikke paa Grundlag af nogle Udtalelser i Betænkningen give noget Løfte om, at jeg allerede nu vil udarbejde et Lovforslag om en fælles Folkeskole; thi ganske vist ere saadanne Udtalelser meget vægtige og saa meget mere vægtige, naar de fremkomme fra hele Udvalget, men det kan dog ikke staa for hele Rigsdagens Regning, hvad der siges i Betænkningen. Jeg kan ikke betragte Indholdet af en Betænkning som en Udtalelse fra hele Rigsdagen til mig om at udarbejde et Lovforslag. Jeg skal, som sagt, ikke udtale mig om Betænkningen, men straks gaa over til at omtale de stillede Ændringsforslag, og det gør jeg saa meget hellere, som jeg er enig med Udvalget om Ændringerne, om Lovforslaget som Helhed, og det er Hovedsagen. Naar jeg siger, at jeg er enig med Udvalget om Ændringerne, saa er det med et lille Forbehold om en anden Redaktion af et Par af dem, men det kan ændres ved 3die Behandling. Jeg er nemlig ved nærmere at tænke over Ændringsforslaget Nr. 1 til § 1 kommen til det Resultat, at det er bedre at nævne Tingen ved sit Navn, nemlig at Realskolerne i Kjøbenhavn og paa Frederiksberg kunne komme med til Pensionskassen og udtrykkelig fastslaa det; men, som sagt, det komme vi vel nok ud af.